

ת"פ (חיפה) 1155-04-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד חסונה (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 1155-04-24 מדינת ישראל נ' חסונה(עציר)
תיק חיצוני: 112378/2024

לפני כבוד השופטת רונה פרסון

מאשימה
נגד
מדינת ישראל

נאשם
מוחמד חסונה (עציר)

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם לחזרה מהודאה לפי סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

2. הנאשם טען כי יש להתיר לו לחזור מהודאתו בכתב האישום המתוקן מאחר שהוא טעה בעת שהודה ויש לתת לו הזדמנות להוכיח את חפותו. טען כי לא ביצע חלק מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום המתוקן, וכי יש בידיו ראיות מזכות המצויות במכשיר הטלפון שלו אשר תפוס במשטרה. ב"כ הנאשם, עו"ד שאדי דבאח, ציין כי הסביר לנאשם את מהות תיקון כתב האישום, אך התברר לו כי הנאשם לא הבין את תוכנו. טען כי זכותו של הנאשם לנהל את התיק במידה ולא הבין את הדברים ועומד על חפותו והפנה לפסיקה.

3. יצוין עוד כי הנאשם וב"כ, עו"ד שאדי דבאח, ביקשו כי האחרון יחדל מלייצג את הנאשם בתיק וכי מלאכת ייצוגו של הנאשם תימשך ע"י עו"ד ששון בר-עוז. עוד יצוין כי הנאשם היה מיוצג באמצעות עו"ד שאדי דבאח מתחילתו של ההליך, לרבות במועד אשר היה קבוע לשמיעת הראיות במהלכו חזר בו הנאשם מהכפירה, כתב האישום תוקן והוא הודה בעובדות כתב האישום המתוקן.

4. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי הנאשם היה מיוצג לכל אורך ההליך וכי כתב עמוד 1

האישום המתוקן ותוכנו הוסברו לו על ידי ב"כ דאז וכי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע וכי במעמד אותו דיון אף נקבע מועד לשמיעת הטיעונים לעונש. טענה כי הנאשם לא טען שכתב האישום המתוקן אינו מובן לו, או שהסניגור לא הסביר לו אותו באופן ברור, וציינה כי הסניגור דובר את שפתו של הנאשם. טענה כי לא מדובר בשלב התחלתי של הדיון ועל כן נדרשים נימוקים מיוחדים לצורך קבלת הבקשה והפנתה לפסיקה.

5. להשלמת התמונה יצויין כי הדיון ביום 12.12.24 היה קבוע לשמיעת הראיות ואילו אף זומנה המתלוננת והתייצבה, כמתחייב. מעיון בפרוטוקול הדיון עולה כי לאחר שהנאשם העלה טענותיו ביחס לראיות הגנה המצויות, לכאורה, במכשיר הטלפון שלו, נערכה הפסקה בדיון כאשר לאחריה הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר לפיו הנאשם חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן והנאשם הודה והורשע כאמור ללא הסכמות לעניין העונש.

דיון והכרעה

6. סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מורה כדלקמן:

"153. (א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו."

7. הלכה פסוקה היא כי בית המשפט יתיר חזרה מהודאה רק בנסיבות חריגות:

"לבית-המשפט נתון שיקול-הדעת - על-פי הסמכות המסורה לו בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי - להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו מנימוקים מיוחדים. היתר כאמור יינתן בנסיבות חריגות, בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו, או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה." (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577, 621 (2002)).

8. בע"פ 2840/23 קוטובסקי נ' מדינת ישראל (6.6.23) חזר בית המשפט העליון על הנסיבות, אותן ישקול בית המשפט במסגרת שיקוליו בבקשה לחזרה מהודאה, אשר הוכרו בפסיקה, כאשר הודגש כי יש לתת משקל לעיתוי הגשת הבקשה:

"בהתאם לסעיף זה, נקבע כי חזרה מהודאה אשר ניתנה במסגרת הסדר טיעון תותר

במקרים חריגים בלבד. עילות החזרה מהודאה אשר הוכרו בפסיקה כוללות, בראש ובראשונה, פגם ברצונו החופשי של הנאשם במתן ההודאה; עילה נוספת היא כשל חמור בייצוג המשפטי שניתן לנאשם, אשר עשוי לנבוע ממחדלים קשים של הסניגור, דוגמת התעלמות מראיות, או כל מחדל סניגוריאלי אחר אשר הופך את ייצוג הנאשם לבלתי מקצועי מעיקרו; ועילה שלישית היא רצונו הכן של הנאשם להביא לחשיפת האמת העובדתית. משמע, הנאשם יהא רשאי לחזור בו מהודאתו אם ישכנע את בית המשפט כי הוא עושה זאת מתוך רצון כן ואמיתי להוכיח את חפותו. ביחס לשלוש העילות האמורות, הנטל להוכיח את התקיימותה של כל עילה ועילה רובץ על הנאשם (ע"פ 8777/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-13 לפסק דינו של חברי, השופט א' שטיין [פורסם בנבו] (29.10.2019)).

יודגש, ככל שבקשת הנאשם לחזרה מהודיה תוגש בשלב מאוחר יותר בהליך, כך בית המשפט יטה שלא להיענות לבקשתו..."

9. כאמור, ועל פי הפסיקה, חזרה מהודאה אשר ניתנה במסגרת הסדר טיעון תותר במקרים חריגים בלבד. הנאשם הודה, ביום הדיון אשר היה קבוע לשמיעת הראיות, במסגרת הסדר, בעובדות כתב האישום המתוקן לאחר שסניגורו הסביר לו את עובדות כתב האישום המתוקן, כאשר הצדדים לא הציגו הסכמות ביחס לעונש.

10. עם זאת, לא נעלמה מעיני טענתו של הנאשם כי יש באפשרותו להציג ראיות אשר יכולות להביא לזיכוי, ביחס לעבירה חמורה של כליאת שווא. אף שכאמור במהלך הדיון הנאשם חזר בו מהכפירה וכתב האישום תוקן והנאשם הודה כאמור, הרי שאם אכן יש ביכולתו של הנאשם, כטענתו, להציג ראיות אשר מעידות על חפותו ויביאו לזיכוי בדיון, והוא טעה והודה כאמור על אף רצונו להוכיח חפותו, אני סבורה כי מתקיים החריג האמור בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי.

11. ביחס לעיתוי הבקשה, הנאשם ביקש לחזור בו מהודאתו בדיון העוקב למועד בו הורשע, ומייד בפתח הדיון אשר היה קבוע לשמיעת הטיעונים לעונש.

12. בנסיבות אלה ולפנים משורת הדין, אני מקבלת בקשתו של המבקש ומורה על ביטול הכרעת הדין שניתנה ביום 12.12.24 וביטול התיקון שבכתב האישום אשר בוצע במסגרת אותו הסדר, אך זאת כנגד תשלום הוצאות הדיון בסך של ₪ 3,000 אשר ישולמו על ידי המבקש עד ליום 21.5.25.

ההוצאות ישולמו לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה.

ניתן לשלם את הקנס בתוך 3 ימים ממועד מתן ההחלט, בדרכים הבאות:

* בכרטיס אשראי באתר מקוון של רשות האכיפה והגביה, בכתובת www.eca.gov.il

* במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

* בדואר ללא צורך בשובר תשלום, באמצעות הצגת תעודת זהות.

אני קובעת את התיק לתזכורת בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים **ליום 25.5.25 בשעה 13:00.**

המזכירות תעביר עותק החלטתי לב"כ הצדדים ותזמנם בהתאם.

הנאשם יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ט' אייר תשפ"ה, 07 מאי 2025, בהעדר הצדדים.